

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ВЕРА Й. ТАСЕВА**
като разглежда докладваното от **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**
Административно наказателно дело № 20231110209626 по описа за 2023
година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на Д. Л. Н., ЕГН *****, чрез адв. Г. Т. от
САК, против Наказателно постановление № 23-4332-012028/22.06.2023 г.,
издадено от Началник сектор в отдел "Пътна полиция" в СДВР, с което на
основание чл. 183 ал. 2 т. 11 ЗДвП на жалбоподателката Н. за нарушение на
чл. 40 ал. 2 ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на
20, 00 /двадесет/ лева; на основание чл. 175 ал. 1 т. 5 ЗДвП за нарушение на
чл. 123 ал. 1 т. 2 б. "б" ЗДвП й е наложено административно наказание
"глоба" в размер на 200, 00 /двеста/ лева и "лишаване от право да управлява
МПС" за срок от 6 /шест/ месеца; на основание чл. чл. 174 ал. 3 пр. 1 ЗДвП за
нарушение на чл. 174 ал. 3 ЗДвП й е наложено административно наказание
"глоба" в размер на 2000, 00 /две хиляди/ лева и "лишаване от право да
управлява МПС" за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца; на основание чл.
174 ал. 3 пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 174 ал. 3 ЗДвП й е наложено
административно наказание "глоба" в размер на 2000, 00 /две хиляди/ лева и
"лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 /двадесет и четири/
месеца и на основание чл. 183 ал. 1 т. 1 пр. 1 и пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл.
100 ал. 1 т. 1 ЗДвП й е наложено административно наказание "глоба" в размер
на 10, 00 /десет/ лева.

С жалбата се претендира отмяна на наказателното постановление

поради съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Навежда се, че към момента на проверката жалбоподателката не е имала качеството "водач на моторно превозно средство". Прави се искане за присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката Д. Н., редовно уведомена, не се явява. Представява се от упълномощен представител - адв. Г. Т. от САК, който пледира за отмяна на наказателното постановление. Изтъква, че в административнонаказателното производство са допуснати редица съществени нарушения на процесуалните правила, които ограничават правото на защита на наказаното лице. Навежда, че в АУАН не е посочено ясно и конкретно мястото на извършване на нарушението, като първо е посочено, че е на ул. "Безименна" в гр. София, след това - че е в ж.к. "Люлин" по ул. 407 - ма с посока на движение ул. "Ген Телкийски", каквато не съществува, след което е посочено, че е на паркинга пред бл. 422 вх. А, докато от гласните доказателствени средства се установява, че на мястото няма паркинг и ПТП е настъпило на пътното платно. Твърди нарушения в процедурата по съставяне на АУАН, тъй като свидетелят по акта е служител на СДВР и е участвал при извършване на проверката на жалбоподателката, което поставя под съмнение обективността и безпристрастността на участниците в административнонаказателното производство. Изтъква, че в АУАН словесно е описано нарушение на чл. 123 ал. 1 т. 2 б. "б" ЗДвП, но съответната разпоредба не е посочена като нарушена. Сочи, че АУАН е съставен за четири административни нарушения, а с наказателното постановление административнонаказателната отговорност на жалбоподателката е ангажирана за пет, с което е нарушено правото ѝ на защита. Изтъква, че проверката е започнала повече от три часа след настъпване на ПТП, в който момент жалбоподателката се е явила като пешеходец, а не като водач на МПС, поради което и не е следвало да бъде тествана за употреба на алкохол и наркотични вещества. Сочи, че отказът на жалбоподателката да ѝ бъде извършена проба с тест за употреба на наркотични вещества е мотивиран от опасенията ѝ, че пробата би могла да бъде фалшиво положителна, предвид на приемани от нея лекарствени медикаменти. Защитникът обръща внимание на противоречия и несъответствия в посочените в съставените документи часове на започване на проверката и часове на отказите на жалбоподателката да ѝ бъде извършена проверка за употреба на алкохол и наркотични вещества. Изтъква, че са налице обстоятелства, които поставят под съмнение обективността на актосъставителя и свидетеля по акта - обстоятелството, че другият участник в ПТП не е бил тестван за употреба на алкохол и наркотични вещества, че не са били направени снимки на автомобилите след ПТП, макар в протокола да е отразено противното, както и че отразените в протокола за ПТП материални щети не се установяват с категоричност от показанията на свидетелите. Навежда, че показанията на свидетелите З. и Димитрова противоречат на показанията на полицейските служители и ги оценява като житейски нелогични. Като следващо съществено нарушение на

процесуалните правила, налагащо отмяна на обжалваното наказателно постановление, защитникът изтъква и липсата на мотиви в наказателното постановление по отношение приложимостта на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН за всяко от петте нарушения. По изложените аргументи защитникът прави искане за отмяна на наказателното постановление. Претендира разноски.

Наказващият орган - Началник - сектор в ОПП, СДВР, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по основателността на жалбата. Единствено със съпроводителното писмо, с което материалите по административнонаказателната преписка са изпратени в съда, наказващият орган навежда възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от санкционираното физическо лице, против подлежащо на обжалване наказателно постановление и в срока по чл. 59 ал. 2 ЗАНН (видно от разписката на гърба на наказателното постановление, същото е връчено лично на жалбоподателката на 26.06.2023 г., а жалбата е подадена на 29.06.2023 г.), поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката Д. Л. Н., ЕГН *****, е правоспособен водач на МПС с придобити категории "В" и "АМ", като ѝ било издадено СУМПС № xxxxxxxxxxx издадено на 01.02.2021 г. от СДВР, със срок на валидност 01.02.2031 г.

На 03.06.2023 г. около 20:10 часа жалбоподателката Д. Н. управлявала собствения си лек автомобил марка "Ситроен", модел "Ц3" с рег. № xxxxxxxxxxx на територията на град София, в ж.к. "Люлин", с посока на движение от ул. "Гене Телкийски" към бул. "Захари Стоянов". Жалбоподателката решила да паркира автомобила на паркинга пред бл. 422, вх. А. Пространството пред вх. А на бл. 422 в ж.к. "Люлин" представлявало част от пътното платно, където живущи и пребиваващи в района паркирали от лявата и от дясната му страна. Жалбоподателката паркирала автомобила си напред, перпендикулярно на останалите паркирани автомобили от едната страна на паркинга, но след това решила да го препаркира и предприела маневра движение на заден ход. По време на движението на заден ход

жалбоподателката Н. не наблюдавала непрекъснато пътя зад превозното средство и реализирала ПТП в паркирания от другата страна на паркинга лек автомобил марка "Ауди", модел "А3" с рег. № xxxxxxxxxxxx, собственост на свидетеля Д. Р. З.. Ударът настъпил между задната част на управлявания от жалбоподателката лек автомобил марка "Ситроен", модел "Ц3" с рег. № xxxxxxxxxxxx и предната броня на паркирания автомобил марка "Ауди", модел "А3" с рег. № xxxxxxxxxxxx, като в резултат на ПТП били причинени материални щети в областта на преден десен фар и предната броня на лекия автомобил марка "Ауди", модел "А3" с рег. № xxxxxxxxxxxx и задната броня и ляв заден фар на лекия автомобил, управляван от жалбоподателката. По това време свидетелят Д. З. и неговата приятелка - свидетелката В. Димитрова, се намирали до паркирания автомобил, собственост на свидетеля З., и възприели настъпването на пътнотранспортното произшествие. След като жалбоподателката Н. паркирала автомобила си, свидетелите З. и Димитрова отишли при нея и я приканили да уредят отношенията си във връзка с настъпилото ПТП, като ѝ показали материалните щети, настъпили по паркирания лек автомобил марка "Ауди", модел "А3" с рег. № xxxxxxxxxxxx. Свидетелят З. предложил на жалбоподателката да съставят двустранен констативен протокол за пътнотранспортното произшествие, но жалбоподателката отказала. Жалбоподателката Н. казала на свидетеля З., че няма телефон, няма документи в себе си, както и че причинените щети по лекия автомобил марка "Ауди", модел "А3" с рег. № xxxxxxxxxxxx не са "нейн проблем". Свидетелят З. казал на жалбоподателката, че в такъв случай ще потърси съдействие от екип на ОПП - СДВР, но жалбоподателката му казала, че е употребила алкохол, помолила го да не вика на мястото екип на ОПП - СДВР и си тръгнала. Междувременно на свидетелката В. Димитрова направили впечатление и външни признаци на употреба на алкохол от жалбоподателката - жалбоподателката Н. трудно слязла от автомобила си, след това залитала и погледът ѝ бил замъглен. Предвид горното и с оглед обстоятелството, че жалбоподателката отказала да окаже каквото ѝ да било съдействие за установяване на щетите от ПТП, свидетелят З. повикал на мястото екип на ОПП - СДВР. На място били изпратени свидетелите И. П. и П. Ц. - служители на ОПП - СДВР, които пристигнали на местопроизшествието около 22:00 часа. Докато служителите на ОПП - СДВР разговаряли със свидетелите З. и Димитрова по отношение на обстоятелствата

на ПТП и изготвяли необходимите документи, покрай тях преминала жалбоподателката Д. Н.. Свидетелите З. и Димитрова посочили жалбоподателката на полицейските служители и им казали, че това е водачът на лекия автомобил марка "Ситроен", модел "Ц3" с рег. № xxxxxxxxxxxx, който участвал в настъпилото пътнотранспортно произшествие. Полицейските служители разговаряли с жалбоподателката Н. и пред тях тя потвърдила, че именно тя е управлявала лекия автомобил марка "Ситроен", модел "Ц3" с рег. № xxxxxxxxxxxx по-рано същата вечер. Полицейските служители изискали от жалбоподателката да им представи своите и на автомобила документи, но тя отговорила, че няма никакви документи в себе си, след което се обадила на дъщеря си, за ѝ да ги донесе. Дъщеря ѝ дошла и ѝ донесла документи, но при поискване от полицейските служители жалбоподателката Н. не представила СУМПС и контролен талон към него. Свидетелят П. Ц. съставил протокол за ПТП бл. № 1859784 /рег. № 1022/6759/ от 03.06.2023 г., ведно със скица. Жалбоподателката и свидетелят З. попълнили декларации за причините за настъпване на ПТП, като в попълнената декларация жалбоподателката Н. отново потвърдила, че именно тя е управлява автомобила при настъпване на ПТП. Служителите от ОПП - СДВР пристъпили към извършване на проверка на жалбоподателката за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест дрегер модел 7510 номер ARBA 0142, но жалбоподателката отказала да ѝ бъде извършена проба с техническото средство. След това полицейските служители пристъпили към извършване на проверка на жалбоподателката за употреба на наркотични вещества и/или техни аналози с Drug test 5000, сериен номер ARKD - 0049, проба номер 009, но жалбоподателката Н. отново отказала. Свидетелят П. Ц. - младши автоконтрольор в ОПП - СДВР, съставил талон за медицинско изследване № 077018/03.06.2023 г., с който жалбоподателката следвало да се яви във Военно - медицинска академия в срок от 40 минути от връчването на талона за извършване на медицинско и химическо изследване. Талонът бил връчен на жалбоподателката в 23:55 часа на 03.06.2023 г.

Свидетелят И. А. П. - младши автоконтрольор в ОПП, СДВР, съставил АУАН серия G A , № 939360/03.06.2023 г., с който повдигнал против жалбоподателката Н. административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 40 ал. 2 пр. 1 ЗДвП - затова, че не наблюдава непрекъснато пътя зад ППС при движение на заден ход, при което реализира ПТП с паркиран

автомобил; за нарушение на чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП - че не носи СУМПС от съответната категория и контролен талон към него; за нарушение на чл. 174 ал. 3 пр. 1 ЗДвП - че отказва проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и не изпълнява предписание за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта; както и за нарушение на чл. 174 ал. 3 пр. 2 ЗДвП - затова, че отказва да ѝ бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и не изпълнява предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. В обстоятелствената част на АУАН свидетелят П. посочил и че след като жалбоподателката реализира ПТП с паркирания лек автомобил "Ауди А3" с рег. № xxxxxxxxxxxx напуска мястото на произшествието. Актът бил съставен в присъствието на свидетеля П. Ц. и на жалбоподателката, на която бил предявен за запознаване и ѝ бил връчен препис. При съставяне на акта жалбоподателката посочила, че няма възражения. Такива не направила и в срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН.

В посочения в талона за медицинско изследване срок жалбоподателката Д. Н. не се явила във ВМА за медицинско изследване и предоставяне на биологични проби за химико - токсикологично изследване.

На 07.06.2023 г. свидетелят И. П. изготвил докладна записка до Началника на ОПП - СДВР, в която посочил, че при съставяне на АУАН серия G A , № 939360, е пропуснал да посочи, че водачът е нарушил разпоредбата на чл. 123 ал. 1 т. 2 б. "б" ЗДвП.

На 22.06.2023 г. Д.Д. - началник на 03 сектор "Административно обслужване" в ОПП - СДВР, издала обжалваното наказателно постановление № 23-4332-012028/22.06.2023 г., с което на основание чл. 183 ал. 2 т. 11 ЗДвП за нарушение на чл. 40 ал. 2 ЗДвП наложила на жалбоподателката Д. Н. административно наказание "глоба" в размер на 20, 00 /двадесет/ лева; на основание чл. 175 ал. 1 т. 5 ЗДвП за нарушение на чл. 123 ал. 1 т. 2 б. "б" ЗДвП ѝ наложила наказание "глоба" в размер на 200, 00 /двеста/ лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 /шест/ месеца; на основание чл. 174 ал. 3 пр. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 174 ал. 3 ЗДвП ѝ наложила административно наказание "глоба" в размер на 2000, 00 /две хиляди/ лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца; на основание чл. 174 ал. 3 пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл.

174 ал. 3 ЗДвП ѝ наложила административно наказание "глоба" в размер на 2000, 00 /две хиляди/ лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца и на основание чл. 183 ал. 1 т. 1 пр. 1 и пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП ѝ наложила административно наказание "глоба" в размер на 10, 00 /десет/ лева.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетелите И. П., П. Ц., Д. З. и В. Димитрова, както и писмените доказателства, приобщени на основание чл. 283 НПК - протокол за ПТП бл. № 1859784 /рег. № 1022/6759/ от 03.06.2023 г., ведно със скица, 2 броя декларации от 03.06.2023 г., талон за медицинско изследване № 077018/03.06.2023 г., АУАН серия GA, № 939360/03.06.2023 г., докладна записка от 07.06.2023 г. от свидетеля И. П. до Началника на ОПП - СДВР, наказателно постановление № 23-4332-012028/22.06.2023 г., справка - картон на водача, заповед № 8121к-13318/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019 г., заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, отговор от ВМА рег. № И - 8229/13.09.2023 г., заповед № 513з-2507/21.04.2015 г. на директора на СДВР, отговор от СДВР, ОПП рег. № 433200-112366/18.10.2023 г.

Съдът изцяло кредитира показанията на свидетелите П., Ц., З. и Димитрова, като ги оцени като еднопосочни, последователни, непротиворечиви и съответни на писмените доказателства, като не констатира твърденията от защитата значими противоречия помежду им. Свидетелите З. и Димитрова са очевидци на настъпилото ПТП, като имат детайлен и съхранен спомен както за механизма на настъпването му, така и за поведението на жалбоподателката след настъпване на ПТП - отказа ѝ да състави двустранен констативен протокол, изявленията ѝ, че няма в себе си документи и телефон, признанието ѝ че е употребила алкохол, както и твърдението ѝ, че причинените на лекия автомобил марка "Ауди", модел "А3" щети не са "нейн проблем", напускането на мястото на произшествието и последващата ѝ повторна поява, когато вече на мястото са били и полицейските служители. Показанията на свидетелите З. и Димитрова са напълно еднопосочни и по отношение на щетите на лекия автомобил марка "Ауди", причинени вследствие на пътнотранспортното произшествие, като добре кореспондират и с писмените доказателства - протокола за ПТП. Така и свидетелят З., и свидетелката Димитрова, съобщават за щети в предната броня на паркирания автомобил. Действителното свидетелката Димитрова заявява, че не е сигурна дали е имало щети по фара на автомобила, но нейната несигурност е оправдана предвид на това, че автомобилът е собственост на свидетеля З., а не на свидетелката, и се управлява именно от него. Показанията на свидетеля З. кореспондират и на протокола за ПТП, където е отразено, че на лекия автомобил марка "Ауди", модел "А3" са били причинени щети в областта на десния фар и охлузване на предната броня. Предвид изложеното съдът

намери, че независимо от липсата на снимки на автомобилите и щетите по тях /видно от отговор от ОПП - СДВР изх. № УРИ 433200-114251/24.10.2023 г./ са налице достатъчно гласни и писмени доказателства, от които се установяват причинените на лекия автомобил марка "Ауди" вреди.

На следващо място, показанията на свидетелите З. и Димитрова изцяло кореспондират на показанията на свидетелите Ц. и П. по отношение на последващата поява на жалбоподателката на мястото, признанието ѝ, че именно тя е управлявала лекия автомобил марка "Ситроен" /което се подкрепя и от попълнената от самата нея декларация/, както и отказа ѝ да бъде изпробвана с техническо средство за употреба на алкохол и с тест - за употреба на наркотични вещества и/или техни аналози. Всички свидетели имат спомен и че жалбоподателката не е имала документи у себе си, противоречие има в показанията на свидетелите П. и Ц. дали е разполага с лична карта, но и двамата са категорични, че не е имала у себе си свидетелство за правоуправление. Действително, свидетелите П. и Ц. не съобщават, че жалбоподателката се е обадила на дъщеря си, за да ѝ донесе документите, каквито данни изнасят свидетелите З. и Димитрова, но съдът намери, че следва да отдаде предпочитание на показанията на свидетелите З. и Димитрова. И това е така, тъй като за тях настъпилото ПТП е извънредно събитие, което е нормално да е оставило у тях ясен, конкретен и детайлен спомен, докато за свидетелите П. и Ц. - и двамата, служители в ОПП - СДВР, посещението на пътнотранспортни произшествия е ежедневна и рутинна дейност, поради което е нормално двамата да не са запомнили всички обстоятелства от процесните събития.

С оглед възраженията на защитата по отношение достоверността на показанията на свидетелите Димитрова и З., тъй като и двамата съобщавали за нелогично поведение на жалбоподателката, то съдът ще посочи, че тъй като показанията на Димитрова и З. са напълно еднопосочни по отношение поведението на жалбоподателката, съдът се довери изцяло на заявеното от тях. Съдът се съгласява с твърденията на процесуалния представител на жалбоподателката, че поведението ѝ следва да се прецени като нелогично - същата е отказала да подпише двустранен констативен протокол, но заедно с това е помолила свидетеля З. да не сигнализира органите на МВР, тъй като е употребила алкохол, но това не е обстоятелство, което поставя под съмнение достоверността на свидетелските показания, а по-скоро отново сочи на това, че жалбоподателката е била употребила алкохол /за което обстоятелство свидетелстват и свидетелите П., Димитрова и З./.

Обстоятелството, че свидетелят З. съобщава, че към датата на разпита си в съдебно заседание не е предявил претенция за изплащане на застрахователно обезщетение във връзка с причинените на автомобила му имуществени вреди, също не сочи на недостоверност на показанията му, тъй като са налице достатъчно доказателства, че именно при настъпилото на 03.06.2023 г. ПТП на автомобила на жалбоподателя са били причинени материални щети.

Съдът кредитира и писмените доказателства по делото, които оцени като еднопосочни, последователни, непротиворечиви и съответни на гласните доказателствени средства. Въз основа на писмените доказателства съдът формира и изводите си за компетентност на актосъставителя и на наказващия орган.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

АУАН и НП са издадени от компетентни административни органи , видно от писмените доказателства по делото. Видно от заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г., издадена от Министъра на вътрешните работи, полицейските органи, заемащи длъжност "младши автоконтрольор" в СДВР, са оправомощени да осъществяват контролна дейност по ЗДвП и да съставят актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП. От писменото доказателство - заповед № 513з-2507/21.04.2015 г. на Директора на СДВР се установява, че свидетелят И. П. заема длъжност "младши автоконтрольор I степен" в 02 група "Специализирана група за контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия" към ОПП, СДВР. Ето защо съставилият АУАН И. П., заемащ длъжност "младши автоконтрольор" в СДВР, ОПП, разполага с материална и териториална компетентност да състави АУАН за извършено нарушение на ЗДвП. Отново от приетата като писмено доказателство заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г., издадена от Министъра на вътрешните работи, се установява, че началникът на сектор "Административно обслужване" към ОПП - СДВР, е оправомощен да издава наказателни постановления за нарушения на ЗДвП на обслужваната територия. От акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019 г. и заповед № 8121к-13318/23.10.2019 г. на Министъра на вътрешните работи се установява, че издалата наказателното постановление старши инспектор Д.Д. заема длъжност началник на 03 сектор "Административно обслужване" към ОПП, СДВР, поради което и разполага с материална и териториална компетентност да издаде обжалваното наказателно постановление.

АУАН и НП са издадени и при спазване на давностните срокове по чл. 34 ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

При съставяне на АУАН са спазени изискванията на чл. 40 и чл. 43 ЗАНН. АУАН е съставен в присъствието на един свидетел, който е свидетел и при установяване на нарушението - П. Ц., както и на въззивника Н.. Подписан е от съставителя, свидетеля по акта, както и от жалбоподателката. Предявен е

за запознаване на жалбоподателката Н. и ѝ е връчен екземпляр от акта, за което е съставена разписка, инкорпорирана в съдържанието на АУАН.

Не се споделят възраженията на защитата за нарушения при съставяне на АУАН. Действително, като свидетел в АУАН е посочен свидетелят П. Ц., за когото се установи, че е служител в ОПП - СДВР и в това си качество е съставил талон за медицинско изследване, протокол за ПТП и скица. Свидателят Ц. е присъствал при установяване на нарушението, тъй като е взел участие при установяване на щетите и механизма на ПТП, а заедно с това по отношение на отказите на жалбоподателката да бъде тествана за употреба на наркотични вещества и/или техни аналози и за употреба на алкохол, свидетелят Ц. е очевидец на нарушенията, тъй като ги е възприел лично. Няма нормативна забрана свидетел по АУАН да бъде и лице от администрацията на контролния органи, а разпоредбата на чл. 189 ал. 3 ЗДвП изрично предвижда възможността свидетел по акта да бъде и служебно лице. На следващо място, този свидетел бе разпитан в съдебно заседание и показанията му се преценяват от съдебния състав след съпоставката им с останалите гласни доказателствени средства, както и с писмените доказателства. Цитираното от защитата Решение № 14657/03.12.2009 г. по адм. дело № 3378/2009 г. на ВАС касае различни фактически обстоятелства, но от мотивите му е видно, че и в разглеждания по конкретното дело случай свидетел по АУАН е бил служител на МВР, като решаващият съдебен състав не е приел, че това е недопустимо, а е приел, че "процесуалното качество на свидетел на административно нарушение изключва изобщо възможността свидетелят да извършва проверка на самоличността на нарушителя по документи за самоличност, т. е. да извършва процесуални действия, предоставени само на органа по чл. 37 от ЗАНН." В случая свидетелят Ц. не е извършвал никакви действия по образуване на административнонаказателното производство спрямо жалбоподателката. Неотносимо е твърдението, че свидетелят Ц. е издал два броя заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по отношение на жалбоподателката, тъй като се касае за различни производства - със съставянето на АУАН се образува административнонаказателно производство, а със заповедите за прилагане на принудителни административни мерки по отношение на жалбоподателката се прилагат някои от предвидените в чл. 171 ЗДвП принудителни административни мерки, които имат за цел да осигурят безопасността на движението по

пътищата и преустановяване на административните нарушения. Съставянето на протокол за ПТП, скица към него и издаването на талон за медицинско изследване са действия, насочени към установяване на нарушението, и придават на свидетеля Ц. именно качеството на свидетел, присъствал при установяване на нарушението.

Не са основателни възраженията на жалбоподателя, наведени чрез процесуалния ѝ представител, за неяснота при посочване на мястото на нарушението в АУАН и НП. Действително, в АУАН и НП първоначално е посочено "гр. София, ул. "Безименна", като от показанията на свидетеля П. в съдебно заседание се установява, че въвеждането на конкретна улица е необходимост, която произтича от особеностите на софтуерния продукт, ползван от контролния орган. След това обаче както в АУАН, така и в НП, следва пълно и детайлно описание на действията на жалбоподателката, като е посочено и мястото на извършените нарушения. Посочено е, че първоначално въззивникът Н. е управлявала автомобила в гр. София, в ж.к. "Люлин", по ул. 407 с посока на движение от ул. "Гене Телкийски" към бул. "Захари Стоянов", а след това е паркирала автомобила и е реализирала ПТП на паркинга пред бл. 422, вх. А. Действително, в АУАН първоначално е изписано "от ул. Ген Телкийски", след което със синя химикална паста е извършена добавка, като "Ген" е поправено на "Гене", без да има отбелязване кога и от кого е извършена добавката. В НП пък е запазено първоначалното изписване на улицата в АУАН и е посочена посока на движение на жалбоподателката "от ул. Ген. Телкийски". Съдът намери обаче, че това несъответствие в случая не е съществено и не е довело до ограничаване правото на защита на въззивника, тъй като мястото на нарушенията е посочено по достатъчно ясен начин - паркинг пред вх. А на бл. 422. Следва да се посочи, че според твърденията в АУАН и НП, и необезопасената маневра "движение на заден ход", и настъпването на ПТП, и напускането на местопроизшествието, отказът да бъде изпробвана за употреба на алкохол и наркотични вещества и/или техни анализи, както и непредставянето на СУМПС и контролен талон към него, са извършени все на паркинга пред вх. А на бл. 422, а не при движението на жалбоподателката по ул. "407". Ето защо несъответствието при посочване на улицата, означаваща посоката на движение на управлявания от въззивника автомобил, в АУАН и НП по никакъв начин не е ограничило правото ѝ на защита.

Не са основателни възраженията на жалбоподателката и касателно това, че правото ѝ на защита е ограничено, тъй като в АУАН и НП е посочено, че ПТП е настъпило на паркинг, а от свидетелските показания се установявало, че мястото не представлява обособен паркинг. Мястото на ПТП е посочено съвсем ясно - пред бл. 422, вх. А, като от показанията на свидетеля П. се установява, че се касае за част от платното за движение, която се ползва за паркиране, като има паркирани автомобили от лявата и от дясната страна.

Не са основателни възраженията на жалбоподателя за нарушение на чл. 53 ЗАНН. В принципен план следва да се посочи, че неизлагането на мотиви от страна на наказващия орган дали са налице основанията за приложение на чл. 28 ЗАНН, не е всякога основание за отмяна на наказателното постановление. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на ВКС по н. д. № 1/2007 г., ОСНК, преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол. Това тълкувателно решение посочва и че когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. От това следва обаче, че когато съдът намери, че наказващият орган правилно не е приложил чл. 28 ЗАНН, той не следва да отменя наказателното постановление единствено поради липсата на съображения за приложимост на чл. 28 ЗАНН в обжалваното наказателно постановление. Издаването на наказателно постановление, с което на нарушителя се налага административно наказание/имуществена санкция, всякога обективира и преценката на наказващия орган, че в конкретния случай липсват основания за квалифициране на нарушението като маловажно, тъй като в случай, че намери, че са налице основанията за приложение на чл. 28 ЗАНН, наказващият орган следва да издаде писмено предупреждение, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение на нарушителя бъде наложено административно наказание.

В случая наказващият орган правилно не е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, тъй като съгласно императивната норма на чл. 189з ЗДвП, в сила от 23.12.2021 г., за нарушенията по ЗДвП не се прилага чл. 28 ЗАНН.

Отделно от това, доколкото в случая с наказателното постановление жалбоподателката е санкционирана за пет нарушения на ЗДвП, категорично не може да се обсъжда по-ниска степен на обществена опасност на кое да е от тях.

По отношение на нарушението по чл. 40 ал. 2 ЗДвП:

На първо място съдът ще посочи, че както в АУАН, така и в НП, при пълна идентичност са посочени всички елементи от състава на нарушението, обстоятелствата по извършването му и нарушената разпоредба. Съгласно разпоредбата на чл. 40 ал. 2 пр. 1 ЗДвП по време на движението си назад водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство. В случая от показанията на свидетелите З., Д., както и от писмените доказателства - протокол за ПТП и скица, се установява, че пред вх. А на бл. 422 жалбоподателката Н. е извършила неподсигурена маневра "движение на заден ход", не е наблюдавала непрекъснато пътя зад превозното средство, което управлява, и в резултат е причинила ПТП с паркирания автомобил марка "Ауди", модел "А3" с рег. № xxxxxxxxxxxx, собственост на свидетеля Д. З.. С това жалбоподателката е осъществила от обективна страна състава на нарушението по чл. 40 ал. 2 ЗДвП. Няма никакво съмнение, че именно жалбоподателката Н. е била водачът на лекия автомобил марка "Ситроен", модел "Ц3" с рег. № xxxxxxxxxxxx. Това се установява от показанията на свидетелите Димитрова и З., които първо са разговаряли с нея, а след това са я посочили и на полицейските служители, от показанията на свидетелите П. и Ц., които заявяват, че пред двамата Н. е потвърдила, че тя е управлявала автомобила, както и от попълнената от самата нея декларация като участник в ПТП.

Нарушението по чл. 40 ал. 2 ЗДвП е формално, на просто извършване и не изисква настъпването на съставомерен резултат, макар в случая вредоносен резултат да е настъпил – причинено ПТП с друг автомобил.

Нарушението жалбоподателката е осъществила при пряк умисъл като форма на вината, като е съзнавала, че предприема маневра движение на заден ход, като не наблюдава непрекъснато пътя зад превозното средство, каквото законово задължение има.

Предвид императивната норма на чл. 189з ЗДвП, в сила от 23.12.2021 г., за нарушенията по ЗДвП не се прилага чл. 28 ЗАНН. Още повече, че в

случая доколкото в резултат на неизпълнение на задълженията на жалбоподателката като водач на МПС при движение на заден ход, е настъпило ПТП, при което са причинени материални щети, а и предвид обстоятелството, че административнонаказателната ѝ отговорност е ангажирана за още четири нарушения на ЗДвП, категорично не може да се направи извод за по-ниска степен на обществена опасност на нарушението.

Наказващият орган правилно е приложил санкционната разпоредба на чл. 183 ал. 2 т. 11 ЗДвП и е наложил на жалбоподателката административно наказание глоба в размера, посочен в цитираната разпоредба - 20, 00 /двадесет/ лева. Размерът на административното наказание е абсолютно определен и не може да бъде намаляван / аргумент от чл. 27 ал. 5 ЗАНН/.

Предвид горното съдът намери, че наказателното постановление следва да бъде потвърдено досежно нарушението по чл. 40 ал. 2 ЗДвП.

По отношение на нарушението по чл. 123 ал. 1 т. 2 б. "б" ЗДвП:

В предсъдебната фаза на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които налагат отмяна на наказателното постановление в частта по отношение на нарушението по чл. 123 ал. 1 т. 2 б. "б" ЗДвП.

На първо място в обстоятелствената част на АУАН е посочено, че след ПТП жалбоподателката "напуска мястото на произшествието", но при посочване на нарушените разпоредби в АУАН не е посочена разпоредбата на чл. 123 ЗДвП, която урежда задълженията на водач на моторно превозно средство, който е участник в ПТП. Този пропуск актосъставителят е "поправил" с докладна записка от 07.06.2023 г., адресирана до Началника на ОПП - СДВР, в която е посочил, че в съставения АУАН е пропуснал да отбележи, че водачът е нарушил чл. 123 ал. 1 т. 2 б. "б" ЗДвП. Редът за поправяне на нередовности в АУАН не е чрез съставяне на допълнителен документ от актосъставителя, в който допуснатата грешка да бъде изправена, тъй като този документ, в случая докладна записка, не се връчва на лицето, срещу което е съставен АУАН, нито пък може да изпълни процесуалната функция по повдигане на административнонаказателно обвинение. В наказателното постановление наказващият орган е посочил, че същото е издадено на основание чл. 53 ал. 2 ЗАНН, като с издаденото наказателно постановление административнонаказателната отговорност на

жалбоподателката Н. е ангажирана и за нарушение на чл. 123 ал. 1 т. 2 б. "б" ЗДвП - затова, че не остава на мястото на произшествието до пристигане на представители на МВР или на следствието. Съгласно разпоредбата на чл. 53 ал. 2 ЗАНН наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Съдът намира обаче, че в случая допуснатата нередовност в акта за установяване на нарушението не е отстранима по реда на чл. 53 ал. 2 ЗАНН. Разпоредбата на чл. 53 ал. 2 ЗАНН не е приложима във всички случаи на нередовности в АУАН, а всякога следва да се държи сметка и за правото на защита на лицето, срещу което е съставен АУАН. Не е допустимо за първи път с наказателното постановление на лицето, по отношение на което е съставен АУАН, да бъде предявено ново и различно административнонаказателно обвинение, каквото не му е било повдигнато със съставения АУАН. В случая на практика за първи път с издаване на наказателното постановление наказващият орган е повдигнал срещу жалбоподателката ново и различно административно обвинение от тези, които са й били предявени със съставения АУАН - такова за нарушение на чл. 123 ал. 1 т. 2 б. "б" ЗДвП, каквото обвинение не й е било повдигнато с АУАН. Горното представлява съществено нарушение на процесуалните правила, което налага отмяна на обжалваното наказателно постановление в частта досежно нарушението по чл. 123 ал. 1 т. 2 б. "б" ЗДвП.

Наред с изложеното следва да се посочи и че в наказателното постановление е допуснато несъответствие между описанието на обстоятелствата на нарушението и посочената като нарушена материалноправна разпоредба. Разпоредбата на чл. 123 ЗДвП урежда задълженията, които има водач на МПС, участник в пътнотранспортно произшествие. Във всички случаи водачът има задължение, без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието (чл. 123 ал. 1 т. 1 ЗДвП). След това задълженията на водача са различни в зависимост от това дали при ПТП има пострадали хора или са причинени само материални щети, а в последния случай задълженията му са различни в зависимост от това дали между участниците в ПТП има или липсва съгласие за обстоятелствата на ПТП. Като нарушена разпоредба в наказателното постановление е посочена

нормата на чл. 123 ал. 1 т. 2 б. "б" ЗДвП, според която разпоредба когато при ПТП има пострадали хора, водачът е длъжен да остане на мястото на произшествието и да изчака пристигането на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи. Нито в АУАН, нито в НП, са изложени твърдения при настъпилото на 03.06.2023 г. ПТП да е имало пострадали хора. От гласните доказателствени средства и от писмените доказателства се установява, че при настъпилото пътнотранспортно произшествие са били причинени само материални щети по двата автомобила. Ето защо липсва съответствие между обстоятелствата на нарушението и посочената като нарушена разпоредба на ЗДвП.

От доказателствата по делото се установява, че след настъпване на ПТП, при което са били причинени само материални щети и при отсъствие на съгласие между участниците в ПТП относно обстоятелствата, свързани с него, жалбоподателката Н. не е изпълнила задължението си, без да напуска местопроизшествието, да уведоми съответната служба на МВР и да изпълни дадените ѝ указания, с което е нарушила чл. 123 ал. 1 т. 3 б. "в" ЗДвП. В настоящия случай обаче съдът не разполага с възможност да преквалифицира нарушението от такова по чл. 123 ал. 1 т. 2 б. "б" ЗДвП в такова по чл. 123 ал. 1 т. 3 б. "в" ЗДвП, тъй като това би било свързано с въвеждане на нови фактически положения, които не са били предявени на въззивника в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство, и със съществено изменение на фактическите обстоятелства на нарушението, с каквото правомощие съдът в производството по Глава III, раздел V от ЗАНН не разполага.

По отношение на нарушенията по чл. 174 ал. 3 ЗДвП:

Както в АУАН, така и в НП, по идентичен начин са описани всички елементи от състава на нарушенията, посочени са обстоятелствата по извършването им, както и нарушените разпоредби.

Съгласно разпоредбата на чл. 174 ал. 3 ЗДвП "в одач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на

биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.". В случая от показанията на всички разпитани свидетели - П., Ц., З. и Димитрова, както и от писмените доказателства - талон за медицинско изследване, се установява, че жалбоподателката Д. Н. е отказала да ѝ бъде извършена проба с техническо средство Алкотест дрегер модел 7510 номер ARBA 0142 за употреба на алкохол, както и е отказала да ѝ бъде извършен тест за употреба на наркотични вещества и/или техни аналози с Drug test 5000, ARKD - 0049, проба номер 009.

Не се споделят възраженията на жалбоподателката, наведени чрез процесуалния ѝ представител, по отношение на несъответствие в часовете на проверката и на отказите за извършване на двете проби. От показанията на свидетеля З. се установява, че служителите на ОПП - СДВР са дошли на мястото около 22:00 часа, което кореспондира на отразеното в АУАН и НП, че в 22:20 часа жалбоподателката е отказала да бъде изпробвана с техническо средство за употреба на алкохол, а в 22:30 часа е отказала да ѝ бъде извършен тест за употреба на наркотични вещества и/или техни аналози. На следващо място следва да се посочи и че точният част, в който жалбоподателката е отказала да бъде тествана първо за употреба на алкохол, а след това - за употреба на наркотични вещества и/или техни аналози, не е от такова значение. Събрани са достатъчно, при това еднопосочни и непротиворечиви доказателства, че след пристигане на мястото на служителите на ОПП - СДВР около 22:00 часа на 03.06.2023 г. жалбоподателката е отказала да ѝ бъдат извършени проби за наркотични вещества и/или техни аналози и за употреба на алкохол. Впрочем, това обстоятелство не се отрича и от жалбоподателката Н.. От отговора от Военно - медицинска академия рег. № И - 8229/13.09.2023 г. се установява и че след връчване на талона за медицинско изследване въззивникът Н. не се е явила в лечебното заведение за медицинско изследване и предоставяне на биологични проби за химико - токсикологично изследване.

Съдът прецени за неоснователни възраженията на жалбоподателката, наведени чрез процесуалния ѝ представител, че не е следвало да ѝ бъдат извършвани проверки за употреба на алкохол и наркотични вещества и/или

техни аналози, тъй като не е имала качеството "водач" на МПС, а вместо това е била пешеходец. Съгласно § 6 т. 25 ДР на ЗДвП "водач" е лице, което управлява пътно превозно средство. От гласните доказателствени средства се установява, че след като първоначално е напуснала мястото на ПТП, жалбоподателката Н. впоследствие се е върнала, когато на мястото вече са били и полицейските служители. Свидетелите Ц. и П. са разполагали с категорични данни, че именно жалбоподателката Н. е била водач на автомобила марка "Ситроен", модел "Ц3" с рег. № xxxxxxxxxxxx, реализирал ПТП с паркирания автомобил, собственост на свидетеля З. - като водач на автомобила са я посочили свидетелите Димитрова и З., а впоследствие това обстоятелство е било потвърдено и от самата жалбоподателката, която е попълнила и декларация в този смисъл. Отделно от това, свидетелите Ц. и П. са разполагали и с данни, че Н. е употребила алкохол, като свидетелят П. сам съобщава, че е усетил мирис на алкохол от жалбоподателката. Обстоятелството, че жалбоподателката е напуснала мястото на пътнотранспортното произшествие, а след това се е върнала пеша, не променя обстоятелството, че именно тя е била водач на лекия автомобил, който е реализирал пътнотранспортното произшествие. Да се приеме становището на жалбоподателя - че в такъв случай, същата не подлежи на тестване за употреба на алкохол и на наркотични вещества и/или техни аналози, означава да се третираат неравноправно онези водачи на МПС, които след ПТП са останали на място, и онези водачи, които са напуснали местопроизшествието, като при това последните бъдат третирани по - благоприятно, като се приеме, че същите нямат качеството "водач на МПС" и не подлежат на проверка за употреба на алкохол и наркотични вещества и/или техни аналози.

За ангажиране административнонаказателната отговорност на жалбоподателката е ирелевантно обстоятелството дали водачът на другия автомобил - участник в ПТП е бил тестван за употреба на алкохол и наркотични вещества и/или техни аналози. Отказът му или положителната му проба биха били основание за ангажиране на собствената му административнонаказателна отговорност, а не за отпадане отговорността на въззивника Н..

Съгласно Тълкувателно решение № 13 от 20.12.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2021 г., ОСС, I и II колегия отказите по чл. 174 ал. 3 ЗДвП на водач за

извършване на проверка за наличие на алкохол и/или наркотици в кръвта са две самостоятелни административни нарушения. Като е отказала да ѝ бъде извършена проба с техническо средство за употреба на алкохол и не е изпълнила даденото ѝ предписание за извършване на медицинско изследване, жалбоподателката е осъществила от обективна страна състава на нарушението по чл. 174 ал. 3 ЗДвП, а отказвайки да ѝ бъде извършен тест за употреба на наркотични вещества и/или техни аналози и неизпълнявайки даденото ѝ предписание за химико - токсикологично лабораторно изследване, Н. е осъществила второ нарушение със същата правна квалификация.

И двете нарушения са формални, на просто извършване, като за съставомерността им не се изисква водачът да е употребил алкохол и наркотични вещества и/или техни аналози, а единствено да е отказал да му бъде извършена проба. Макар да не се изисква за съставомерността на нарушенията водачът да е употребил алкохол и наркотични вещества и/или техни аналози, в случая са налице достатъчно доказателства, че жалбоподателката Н. е била употребила алкохол - в тази насока са показанията на свидетелите Димитрова, З. и П..

Ирелевантни са причините на жалбоподателката да откаже да ѝ бъдат извършени проби за употреба на алкохол и наркотични вещества и/или техни аналози. Предвид неотнositимостта на причините за отказа на жалбоподателката да бъде тествана, само за пълнота съдът ще посочи, че твърденията на защитата, че жалбоподателката отказала да ѝ бъде извършен тест за употреба на наркотични вещества и/или техни аналози, тъй като се опасявала от фалшиво положителен резултат по причина, че приемала лекарства за диабет, на първо място останаха недоказани, тъй като от показанията на свидетелите Ц. и П. се установява, че пред нито един от двамата жалбоподателката не е направила твърдения, че приема никакви лекарствени медикаменти, заради които се опасява от фалшиво положителен резултат, а на следващо място тези твърдения по никакъв начин не кореспондират с установеното по делото, че освен за наркотични вещества жалбоподателката е отказала да бъде тествана и за употреба на алкохол.

От субективна страна жалбоподателката е осъществила и двете нарушения по чл. 174 ал. 3 ЗДвП при пряк умисъл като форма на вината, като е съзнавала общественотоопасния характер на поведението си - че отказва да ѝ

бъдат извършени проби за употреба на алкохол и наркотични вещества и/или техни аналози.

Разпоредбата на чл. 28 ЗАНН не може да се приложи предвид на вече цитираната разпоредба на чл. 189з ЗДвП. На следващо място, категорични двете нарушения не могат да се преценяват като такива с по-ниска степен на обществена опасност предвид данните, че жалбоподателката Н. действително е била употребила алкохол и че в това си състояние е станала причина за настъпване на ПТП.

За административното нарушение по чл. 174 ал. 3 ЗДвП се предвижда налагане на наказание на виновния водач "глоба" в размер от 2000, 00 лева, както и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от две години. Наказващият орган правилно е приложил разпоредбата на чл. 18 ЗАНН, като за всяко от двете нарушения е наложил предвидената в чл. 174 ал. 3 ЗДвП кумулативна санкция. Същевременно размерът както на глобата, така и на лишаването от правоуправление, е абсолютно определен и не може да бъде намаляван /аргумент от чл. 27 ал. 5 ЗАНН/, поради което не се налага да бъдат излагани съображения досежно индивидуализация на всяко от административните наказания.

По отношение на нарушението по чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП

Както в АУАН, така и в НП, са описани всички елементи от състава на нарушението, обстоятелствата по извършването му, както и нарушената законова разпоредба.

Съгласно чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория.

От гласните доказателствени средства се установява, че жалбоподателката не е представила на служителите на ОПП - СДВР СУМПС и контролен талон към него. От показанията на свидетелите Димитрова и З. се установява, че първоначално Н. не е разполагала с никакви документи у себе си, след което дъщеря ѝ е донесла документи, но дори и след това жалбоподателката не е имала у себе си и не е представила СУМПС и контролен талон, с което е извършила от обективна страна състава на нарушението по чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП.

От субективна страна Н. е действала при пряк умисъл като форма на вината, като е съзнавала противоправния характер на поведението си.

Предвид нормата на чл. 189з ЗДвП разпоредбата на чл. 28 ЗАНН не може да намери приложение.

Санкцията за нарушението по чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП е предвидена в разпоредбата на чл. 183 ал. 1 т. 1 ЗДвП, съгласно която водачът, който не носи СУМПС се наказва с глоба в размер на 10, 00 лева. Предвид горното наказващият орган правилно е приложил санкционната разпоредба и е наложил на жалбоподателката глоба в размер на 10, 00 /десет/ лева.

В обобщение, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да се потвърди в частта относно нарушенията по чл. 40 ал. 2 ЗДвП, относно двете нарушения по чл. 174 ал. 3 ЗДвП и по отношение на нарушението по чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП и да се отмени в частта относно нарушението по чл. 123 ал. 1 т. 2 б. "б" ЗДвП.

Наказващият орган не претендира и не доказва разноси, а жалбоподателят няма право на присъждане на разноси предвид изхода на производството. Съгласно чл. 63д ал. 1 ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 143 ал. 1 АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Видно е, че жалбоподателят има право на разноси единствено в случаите на отмяна на обжалвания административен акт. В настоящия случай и доколкото жалбоподателят не постига цялостна отмяна на обжалваното наказателно постановление, няма право на присъждане на разноси (така и Решение № 2347 от 6.04.2023 г. на АдмС - София по адм. д. № 843/2023 г.).

При тези мотиви и на основание чл. 63 ал. 5 вр. ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-4332-

012028/22.06.2023 г., издадено от Началник сектор в отдел "Пътна полиция" в СДВР, **В ЧАСТТА**, с която на основание чл. 183 ал. 2 т. 11 ЗДвП на Д. Л. Н., ЕГН *****, за нарушение на чл. 40 ал. 2 ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 20, 00 /двадесет/ лева; на основание чл. 174 ал. 3 пр. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 174 ал. 3 ЗДвП й е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000, 00 /две хиляди/ лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца; на основание чл. 174 ал. 3 пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 174 ал. 3 ЗДвП й е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000, 00 /две хиляди/ лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца и на основание чл. 183 ал. 1 т. 1 пр. 1 и пр. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 100 ал. 1 т. 1 ЗДвП й е наложено административно наказание "глоба" в размер на 10, 00 /десет/ лева.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-4332-012028/22.06.2023 г., издадено от Началник сектор в отдел "Пътна полиция" в СДВР, **В ЧАСТТА**, с която на основание чл. 175 ал. 1 т. 5 ЗДвП за нарушение на чл. 123 ал. 1 т. 2 б. "б" ЗДвП на Д. Л. Н., ЕГН *****, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200, 00 /двеста/ лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 /шест/ месеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____